

at Udbydelsen blev noget forsinket ved ovennævnte Forhandlinger med Privatbanen, dels den lange Tid, man maatte vente paa Besigtigelsen. Entreprenørerne viste sig endvidere daarligt i Stand til at fremme Arbejdet i det forudsatte Omfang, grundet paa, at de ikke havde fornødent Materiel, hvilket Forhold man siden paa forskellig Maade har søgt at raade Bod paa.

Det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) udtalte, at han som Ordfører for Udvalget angaaende Hjælpekasseloven udtrykkeligt havde henvist til de tre nysnævnte Stationer, og at jeg ikke havde modsagt ham, men tværtimod erklæret, at der var givet de mest kategoriske Ordre til at fremme samtlige Statsarbejder det mest mulige. Jeg maa der overfor hævde, at der virkelig fra Statsbanernes Side er gjort det mest mulige, og at det ærede Medlem ikke har Grund til at beklage andet, end hvad jeg ogsaa beklager, at det ikke har været muligt at udrette mere. Naar han taler om Mangel paa god Villie fra Embedsmændenes Side eller, som det ærede Medlem endogsaa vilde gøre det til, Mangel paa Loyalitet fra min eller fra Embedsmændenes Side overfor Forudsætningerne for Hjælpekasselovens Vedtagelse, saa er det jo haarde Beskyldninger, som jeg synes navnlig falder haardt mod de Embedsmænd, med hvilke det ærede Medlem jo har staaet i et ganske tilsvarende Samarbejde som det, jeg nu staaer i til dem.

Det ærede Medlem omtalte en Henvendelse, som han i sin Egenskab af Direktør for Arbejdsanvisningskontoret har rettet til Generaldirektionen. Denne Henvendelse er i videste Omfang gaaet videre til alle dem, som kunde tænkes at faa Brug for Arbejdskraft, og jeg har ogsaa faaet Besked om, i hvilket Omfang man har benyttet sig af Arbejdskontorets Anvisninger. De har ikke været stærkt benyttede, idet man saa godt som alle Vegne har kunnet faa fornøden Kraft paa Stedet; selvfølgelig har der da ikke været Grund til at henvende sig til Arbejdsanvisningen. De Udtryk, det ærede Medlem benyttede, frister ogsaa mig til at bruge et Udtryk, som det ærede Medlem senere kan faa Lejlighed til at belyse Berettigelsen af. Mon der ikke skulde være en Brøst ved den Maade, hvorpaa Arbejdsanvisningskontoret udøver sin Virksomhed? Dets Virksomhed er nemlig benyttet i et enkelt Tilfælde, paa Stykket Grindsted—Brande. Entreprenørerne Bodilsen og Østergaard manglede ved Begyndelsen af Arbejdet i høj Grad Arbejdskraft, hvorfor de i Begyndelsen af Maj og

Juni dette Aar henvendte sig til Centralarbejdsanvisningskontoret. Første Gang var Henvendelsen ganske resultatløs, anden Gang kom der 20 Arbejdere, 3 af disse forsvandt straks, medtagende hver en Skovl, som var udleveret dem af Firmaet. Efter en Uges Forløb forsvandt endnu 12, enkelte uden at betale for Kost og Logi. Blandt Folkene var desuden en Del Uro-stiftere, saa at Resultatet af denne Henvendelse i Stedet for at fremme Arbejdet nærmest havde en Forsinkelse til Følge. Den 23. Juni var der af de 20 kun een Mand tilbage i Arbejdet. Saadanne Oplysninger frister mig til at henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, om der ikke fra Arbejdsanvisningskontorets Side kunde være et og andet at foretage i de Arbejdsgiveres Interesse, som benytter sig af Kontoret.

Saa gjorde det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) mod Slutningen af sin Tale nogle højst mærkelige Bemærkninger om den Skuffelse, han havde lidt ved, at Statsbanernes Budget endnu kun i ringe Grad er paavirket af den nye Lov om Statsbanernes Styrelse. Saaledes udtalte det ærede Medlem sig, uagtet han ved, at den nye Generaldirektør og Generalsekretær først er ansatte fra 1. Oktober at regne. Det staaer sikkert alle andre Medlemmer af dette Ting klart, at de mange Forandringer, som nu skal foretages, kræver en temmelig indgaaende Overvejelse, og at det først senere, efterhaanden som den nye Ordning træder i Kraft, vil blive muligt at stille de fornødne Ændringsforslag. Men det ærede Medlem synes at mene, at alle disse Enkeltheder maa man vel have liggende færdige i en Bordskuffe, og at Generalsekretæren derfor meget let kunde have skrevet den, som det synes efter det ærede Medlems Opfattelse, Smule Budget ganske alene. Med stor Frejdighed erklærer det ærede Medlem, at det var Forudsætningen i Statsbaneudvalget, at Generaldirektøren ikke skulde have noget med den Slags Ting at gøre, men være en Mand, der ikke skulde begrave sig i Papirdynger, men fare Landet rundt og have den forretningsmæssige Side af Sagen. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har til Hensigt næste Aar, naar det maatte vise sig, at Generaldirektøren virkelig ikke saadan har faret Landet rundt, eller at han virkelig har haft noget med den Slags Ting at gøre, da at ville kræve mig til Regnskab for dette Brud paa Forudsætningerne og stille det op til Belysning af, med hvilken Mangel paa Loyalitet